

РЕШЕНИЕ

№ 22512

гр. София, 06.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евелина пеева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **5350** по описа за **2024** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на СДВР срещу РЕШЕНИЕ №534 от 29.01.2024г., постановено по адм.дело №12698/2022г. по описа на СРС, 4 състав, с което е отменено наказателно постановление №22-4332-011369 от 22.06.2022г., издадено от Началник група в СДВР-ОПП, с което на Г. П. В. са й наложени административни наказания „глоба“ в размер от 200лв. и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство-МПС“ за срок от 6 месеца на основание чл.175, ал.3 пр.първо от Закона за движения по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП вр. с чл.143 от ЗДвП. С решението са присъдени разноски от 600лв. в полза на оспорващата, които да се заплатят от ответника.

По изложените в касационната жалба съображения –се моли да се отмени НП. Визира се, че правилно е установено описаното деяние, изразяващо се в това, че Г. В. се е движела с МПС, което е със служебно прекратена регистрация. Посочено е, че за това не следва да се уведомява собственика на л.а., поради което и от субективна страна деянието е съставомерно. С оглед изложеното се моли да се уважи касационната жалба, както се прави и искане за присъждането на юрисконсултско възнаграждение. При неуважаване на жалбата – се възразява по отношение разноските

на другата страна.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът по касационната жалба изразява писмено становище за нейната неоснователност, изцяло възприемащо изложените съображения на въззивната инстанция, поради което се моли за отхвърлянето на жалбата, както и за присъждането на разноски, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение от 1200лв..

Представителят на СГП предлага касационната жалба като неоснователна да се отхвърли.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМИРА СЛЕДНОТО:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от лице с правен интерес, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

По съществото си е неоснователна.

СРС е приел, че от надлежен орган е образувано административно-наказателно производство с АУАН №АД33401 от 13.01.2022г., както и НП е издадено от компетентен орган. Констатирано е, че отговорността е ангажирана за това, че на 13.01.2022г. около 15ч. В. като водач на л.а. с [рег.номер на МПС] , регистриран на Лизингова къща“София Лизинг“ ЕАД с ползвател „Ауто Бавария“ ОО - при проверка на КПП –В. управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред, защото е със служебно прекратена регистрация по чл.143, ал.15 от ЗДвП от 15.12.2021г.. Съответно за това деяние, квалифицирано като нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП - ответникът е наложил наказания по чл.175, ал.3, пр.1-во от ЗДвП- „глоба“ от 200лв. и „лишаване от право да се управлява МПС“ за срок от 6 месеца.

За да отмени НП, СРС е приел, че посочената за нарушена норма на чл.140 от ЗДвП „не очертава конкретно правило за поведение, адресирано до определен кръг правни субекти, неизпълнението на което да консумира признаците от състав на административно нарушение“. Посочено е, че в същата е регламентирано принципното правило по пътищата да се допускат за движение само МПС, които са регистрирани и с табели. Също така е възприето, че деянието е описано непълно, което е съществено процесуално нарушение – не са посочени обстоятелствата довели до прекратената регистрация.

Касационната инстанция не споделя довода за допуснатото съществено процесуално нарушение. Несъмнено и достатъчно е посочено, че към 13.01.2022г. -датата на деянието- има служебно прекратена регистрация от 15.12.2022г. по чл.143, ал.15 от ЗДвП. Фактическият състав на деянието не изисква да се посочват още обстоятелства. Ясно е отразено от кога и на какво основание е прекратена тази регистрация, поради което управляващата МПС е в нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП. Нормата съдържа изискване, което представлява правило за поведение, адресирано към всички водачи на МПС да управляват регистрирани МПС, без оглед на това дали са изначално нерегистрирани или с прекратена регистрация. Ирелевантно е и дали субектът на нарушението е собственик или ползвател. Константна е обаче съдебната практика на касационните състави, че при служебно прекратена регистрация, за да има нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП – субективната страна на деянието изисква водачът да е знаел за това. Неотносимо е обстоятелството дали съответната наредба вменява задължение за съобщаване за прекратената регистрация от страна на ответника. Следователно -от

субективна страна – водачът, каквато е Г. В. следва да знае, че управлява МПС без регистрация, каквито данни няма. С оглед изложеното по други съображения – изводът в решенето на СРС за незаконосъобразност на НП е правилен и обосновано същото е отменено.

Следователно решението на СРС е правилно и законосъобразно, съответно касационната жалба е неоснователна и следва да се остави без уважение.

По претенцията за разноски на ответника по касационната жалба, видно от договор за правна защита и съдействие Г. В. е заплатила в брой на адв.Д. 1200лв. за процесуално представителство пред АССГ и изготвяне на отговора на л. 12-13 по касационната жалба. От касатора с жалбата евентуално при нейното отхвърляне –се прави възражение за прекомерност на разноските на ответника. Съдът като съобрази решение от 25.01.2024г. на по дело С-438/22 на СЕС - намира възражението за прекомерност за основателно /Така т.3 и т.4 от решението –„че член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че национална правна уредба, съгласно която, от една страна, адвокатът и неговият клиент не могат да договорят възнаграждение в размер по-нисък от минималния, определен с наредба, приета от съсловна организация на адвокатите като Висшия адвокатски съвет, и от друга страна, съдът няма право да присъди разноски за възнаграждение в размер по-нисък от минималния, трябва да се счита за ограничение на конкуренцията „с оглед на целта“ по смисъла на тази разпоредба.“. Също „Член 101, параграф 2 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, нарушава забраната по член 101, параграф 1 ДФЕС, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба, включително когато предвидените в тази наредба минимални размери отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги“. С оглед направения извод се съобрази, че пред СРС за изготвяне на жалбата и процесуално представителство са заплатени разноски за адвокатския хонорар на адв.Д. от 600лв., поради което съставът намира, че няма основание за удвояването му пред касационната инстанция, където пълномощникът и не се е явил, въпреки, че е депозиран писмен отговор. По изложените съображения –съдът намира, че и пред настоящата инстанция разноските, които следва да бъдат присъдени на ответната страна са 600лв..

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №534 от 29.01.2024г., постановено по адм.дело №12698/2022г. по описа на СРС, 4 състав,

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Г. П. В. ЕГН [ЕГН] от [населено място], ул.Б., [жилищен адрес] разноски пред касационната инстанция от 600лв..

Решението е окончателно.

Председател:

Членове:1.

2.

